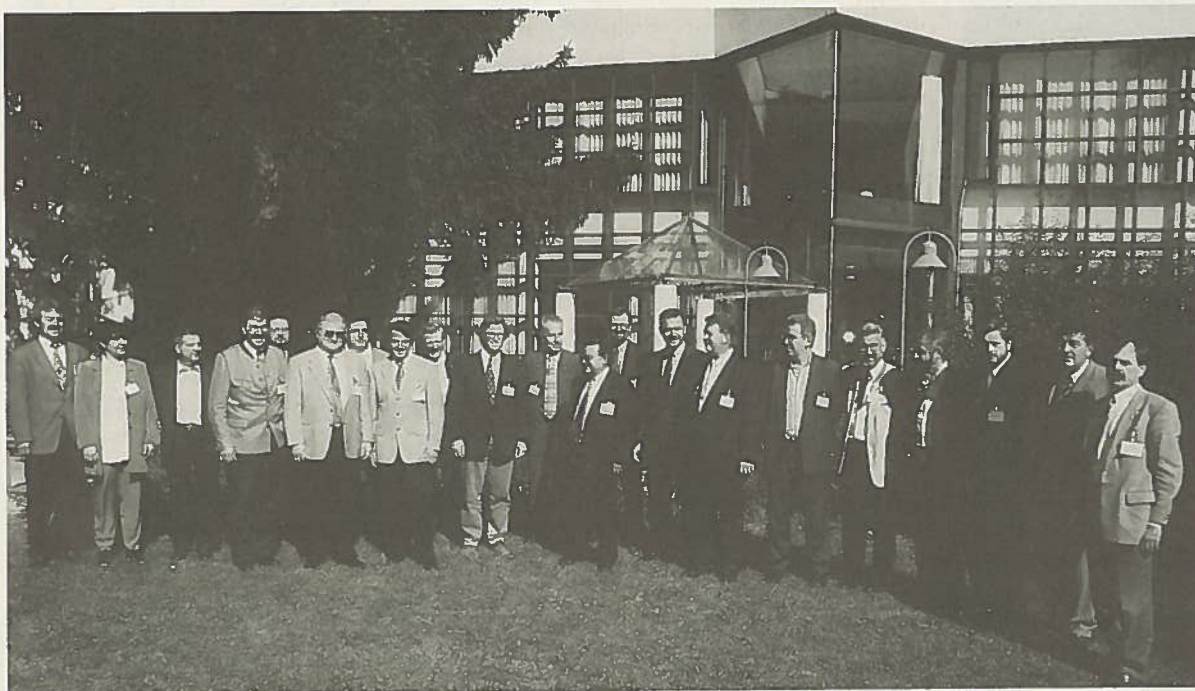

ALPE – OBČINA – TRAJNOST

ISSN 1016-9954

Letna strokovna konferenca CIPRE 1997 v Bovcu se ni odlikovala le po zanimivih referatih, razpravah, ekskurzijah, filmih in predstavitev na temo «Alpe – občina – trajnost». Vrhunec srečanja je bila namreč ustanovitev društva «Omrežje občin – Povezanost v Alpah». Več o tem lahko preberete v tej številki. Konferenco dokumentira tudi obsežen zbornik, ki ga prav tako predstavljamo v tem biltenu.

Letna konferenca CIPRE	str. 2–6	Alpska konvencija	str. 9
Glavni referati	str. 2–3	Skoraj nobenih napredkov pri Alpski konvenciji	
Utrinki s konference	str. 4	Avstrija: komunikacijski program Alpske konvencije	
Zasedala sta predsedstvo in skupščina delegatov	str. 4	Kdaj bosta ratificirali Italija in Švica?	
Alpe – občine – trajnost – zbornik konference	str. 5	Gorske poti	str. 10
Resolucija o splošni prepovedi nočne vožnje za tovornjake v Alpah	str. 6	Babilonska zmešnjava v pri označevanju? Ne, hvala!	
Resolucija o splošni prepovedi turističnih helikopterskih poletov	str. 6	Varstvena območja	str. 11
Omrežje občin «Povezanost v Alpah»	str. 7	Regionalni naravni parki: lokalni akterji kot nosilci odločitev	
Občine jemljejo usodo omrežja v svoje roke		Umrl častni član dr. Fossel	
Poročila	str. 8	Knjige	str. 12
Broggi postal direktor WSL-a		Schauplatz Alpen (Prizorišče Alpe)	
CIPRA-Avstrija: nov predsednik, nova vodja poslov		Poročilo o Alpah	
Omrežje Natura 2000 v Franciji: začenjajo z Alpami		Good Practice Guide – oskrba varstvenih območij v Avstriji	
Pospeševalna nagrada Weissensee 1998		Feste im Alpenraum (Praznovaja v-alpskem prostoru)	

Commission
Internationale
pour la
Protection
des Alpes

Internationale
Alpenschutz-
Kommission

Commissione
Internazionale
per la
Protezione
delle Alpi

Mednarodna
komisija za
varstvo Alp

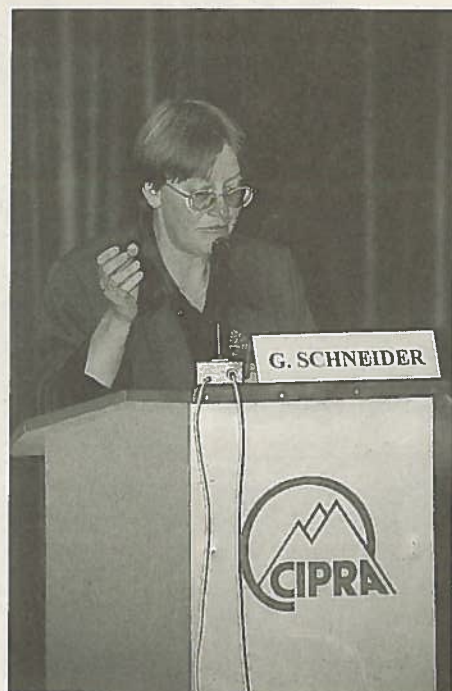
Im Bretscha 22
FL-9494 Schaan
Telefon 075 / 237 40 3
Telefax 075 / 237 40 3

št. 47
Decembar 1997

Slovenska
izdaja

Avstrija
Francija
Italija
Liechtenstein
Nemčija
Slovenija
Švica

Je trajnost več kot prazna fraza za ustvarjanje konsenza?

Gerda Schneider, Krajinska načrtovalka, Univerza za agronomijo, Bunaj

Čeprav je pojem «trajnost» že nekaj let vsem dobro znan in ne samo politiki vedno znova izjavljajo, kako si prizadevajo za «trajnosten» razvoj, še ni videti, da bi prišlo do nujno potrebne ekološke preusmeritve. Kje se je zalomilo? Zakaj se nič ne premakne, čeprav se vsi strinjajo glede bodočega razvoja? Ali je pojem trajnost morda celo kontraproduktiven?

Gerda Schneider, profesorica za krajinarstvo z Univerze za agronomijo na Dunaju, je v svojem uvodnem referatu na letošnji letni konferenci CIPRE ponudila kar nekaj zanimivih odgovorov na ta vprašanja. Pokazala je, kako so pojem «trajnost» mnogi zlorabljali za ohranjanje obstoječih razmer oz. razvoj in ga še vedno zlorabljajo v ta namen.

«Gozdarska trajnost» na primer je v času merkantilizma služila ohranjanju neenakih in krivičnih socialnih struktur.

Če danes v Alpah ali alpskih občinah govorijo o «trajnostnem razvoju», imajo največkrat v mislih

industrializacijo «strukturno šibkega prostora» po zamolčanem zgledu (severnonemške) nižine.

Potem ne preseneča več, da se ekološka politika osredotoča na «tehnične» ukrepe, kot so kanalizacija in čistilne naprave.

Ali je trajnost potemtakem le lep zveneča puhlica? Daleč od tega! Trajnost je prav to, kar mi naredimo iz nje. Kot občani, kot alpska občina in kot nevladna organizacija. Možnosti je dovolj. Najdemo jih v zborniku konference in v prispevku Gerde Schneider. Poleg drugih stvari tam zvevmo tudi, zakaj se v alpskih občinah čedalje bolj uveljavlja «pogospodinjene» ...

Namenska raba interneta

V Alpah živijo tudi ljudje, ki niso preko interneta povezani z velikim, širnim svetom. So to brezupno zaostali primerki, ki prav nič ne vedo o komunikaciji? Ali pa zadnji uporniški bojovníki zoper tehnološki plaz, ki ga je poslal sam hudič?

Franz Nahrada, vodja projekta Municipia za Avstrijo, je v svojem prispevku uspešno pokazal, kje so prednosti moderne komunikacijske tehnologije. Ob vsem tem se je tudi kritično vprašal, kaj prinaša raba interneta in podobnih tehnologij.

V dobi vse hitrejšega razvoja informacijskih in komunikacijskih tehnik se skoraj obvezno porodi občutek, da je treba za reševanje odprtih problemov nabaviti najnovejšo tehnološko pridobitev. Pri tem pa se prepogosto pozabimo vprašati, kaj je vzrok za odprte probleme. In kakšen razvoj si sploh želimo.

Kako si občina predstavlja svojo prihodnost? Ali želi turistom ponuditi program, ki izpolni vse želje? Ali pa želi ustvariti delovna mesta za vaško mladino? Kakšne možnosti imajo ženske? Sama vprašanja, o

katerih bi morali temeljito razpravljati, in to ne le v občinskem svetu, temveč bi se diskusije moralo udeležiti čim večje število občanov, da bi skupaj izdelali smernice.

Šele ko bodo zastavljeni cilji, je treba izbrati primerna orodja, ki omogočajo dosego teh ciljev. Tu igrata internet in e-mail v mnogih občinah prav gotovo pomembno vlogo. Nove komunikacijske tehnologije nudijo zlasti podeželju povsem nove možnosti.

Franz Nahrada navaja v svojem prispevku v zborniku nekaj nazornih primerov. Hkrati pa svari pred uporabo novih tehnologij «na slepo», ne da bi se najprej vprašali, ali in zakaj jih sploh potrebujemo. Niso čudežno sredstvo in zanje velja isto kot za beton, semaforje in tovrstne vlake. Vse je odvisno od tega, kaj se iz njih naredi.

Franz Nahrada, Sociolog, Municipia Avstrija

Od prave mere proti uničevanju krajine

Čemu potrebuje nekdo, ki gradi hišo, urbanistko? Zakaj povzročata razpršena zasedava pomanjkanje socialnih stikov? Kako sta povezana kakovost življenja in občinski proračun?

Veronika Keckstein

Na ta in na mnoga druga vprašanja je zelo nazorno odgovorila koroška arhitektka Veronika Keckstein na podlagi konkretnega primera avstrijske občine Kötschach-Mauthen.

Pokazala je na primer, kako se z obnovo stare hiše v središču vasi in predelavo v večdružinsko hišo poživi vas in hkrati razbremeni občinski proračun. Z rušenjem stavbe in gradnjo nove enodružinske hiše s predpisano trimetrsko razdaljo od ceste bi se na nenadomestljiv način zmanjšala urbanost naselja.

Nadalje je nakazala, kako drago je urejevanje infrastrukture za razpršena naselja; če pa lahko nekdo peš ali s kolesom gre po opravkih, je to ceneje, pa tudi kakovost življenja se poveča.

S tem se razbremeni okolje in tudi tisti, ki nimajo avtomobila, so vključeni v socialno življenje – kar je vsaj toliko pomembno.

In otroci bodo preživeli svoje življenje ne samo v šoli, v avtu in pri starših doma.

Referat je poslušalcem na podlagi konkretnih primerov približal temeljne, pogosto tudi abstraktne urbanistične probleme in rešitve.

O narodnem parku kot gonilu trajnostnega razvoja

Kot marsikje se tudi na območju Triglava niso vsi strinjali z ustanovitvijo narodnega parka. Temu je treba dodati še problem odseljavanja. Janez Bizjak, direktor Triglavskega narodnega parka, je v Bovcu poročal o trajnostnem razvoju na triglavskem območju.

Janez Bizjak

Udeležencem konference bo poleg smaragdnozelenih Soče ostala v spominu predvsem očarljiva kulturna krajina triglavskega območja. Ta je tudi temelj za delo uprave narodnega parka. In ni presenetljivo, da zavzema sodelovanje med turizmom in kmetijstvom osrednje mesto.

Tri od šestih občin v narodnem parku so že pripravile koncept trajnostnega razvoja – dve v okviru omrežja občin «Povezanost v Alpah». Cilj teh progra-

mov je, da se s sodelovanjem med kmetijstvom, turizmom, trgovino in narodnim parkom ustvari nova delovna mesta.

Delo v občinah narodnega parka ni omejeno le na programe. Začeli so tudi s konkretnimi projekti kot na primer uvajanje biološkega kmetijstva in uvajanje zaščitne znamke za kmetijske proizvode. Triglavski narodni park ima danes pomembno vlogo pri trajnostnem razvoju regije.

O takih, ki so odšli iskat senike ...

Res so ljudje, ki znajo s senikov razbrati, kako so nekoč ljudje živeli in delali. Diego Giovanoli iz kantonalnega urada za spomeniško varstvo je eden od njih.

Diego Giovanoli

Giovanoli se je v okviru projekta kartiranja kulturne krajine temeljito ukvarjal z vplivi različnih metod gospodarjenja na krajino in prišel do nekaterih izredno zanimivih zaključkov.

Tako centralizirano gospodarjenje ni nič novega. V Engandinu na primer so že v 16. stoletju ljudje in živina v vasi živeli v eni stavbi. Razvili so dodelan sistem za transportiranje krme. V tej krajini le poredkoma najdemo senike.

V drugih dolinah, kot sta Surselva in Prättigau, niso spravljali krme v eno os-

rednjo stavbo, temveč sta človek in živina romala od kraja do kraja.

Tu so igrali seniki, namenjeni (vmesnemu) skladiščenju krme, centralno vlogo in tako je nastal tip krajine z mnogimi stavbami, razpršenimi po vsem občinskem območju.

Strukturne spremembe, ki jih najdemo v celotnem alpskem prostoru, so močno zamajale te načine gospodarjenja in senike, ki so jih potrebovali v ta namen. Kako bi jih lahko rešili, ali naj bi jih sploh reševali in kako so silažne bale povezane s seniki, lahko preberemo v zborniku v prispevku Diega Giovanolija.

«Evropska unija izraža določeno pripravljenost da podpre občine v trajnostnem razvoju, vendar pa njeno delovanje ni usklajeno. Tako npr. v občini Sainte Marie du Mont kmetje po eni strani prejemajo od EU podporo za pospeševanje kmetijstva (PEZMA = Podpora za vzdrževanje predelov, ki jim grozi opuščenje), po drugi strani pa podporo za pogozdovanje, ki je dvakrat višja.»

Thierry Chomel, župan Sainte Marie du Mont/F

«Pri tem se je izkazalo, da ima oškodovanje narave na bolj ali manj velikih delnih območjih tudi škodljive posledice za nas same, za naše zdravje, za naše socialno vedenje in kakovost našega življenja.»

Wolf Brunner, zdravnik, Mittenwald/D

«Eden izmed osnovnih turističnih motivov v prihodnjih letih bo iskanje naravne in kulturne raznolikosti, uspeh turističnih krajev pa bo v glavnem odvisen od ohranjanja njihove kulturne identitete.»

Neda Kovačič, občina Kranjska Gora/SLO

«Na vseh ravneh je že ustaljeno pričanje, da je takšna ponudba prihodnost turizma.»

Dežela Aosta se je ob uveljavitvi tega novega zakona prvič spopadla z enim izmed osnovnih vprašanj o svoji turistični ponudbi.»

Marcello Dondeynaz, svetovalec za področja okolja, urbanizma in prometa, Valle d'Aosta/I

«Trajnostna energetska politika ima pri lokalnemu in regionalnemu pospezevanju gospodarstva ključno vlogo.»

Robert Horbaty, Ekološki center Langenbruck

«Zato se nevladne organizacije ne bi smele najprej obravnavati na medije, temveč zele kot zadnje sredstvo.»

Claude Bumann, župan Saas-Fee/CH

Pogosto so hotele na preveč agresiven način dokazati, da ima narava v vsakem primeru prednost pred ljudmi, ki v njenem okrilju živijo (Umweltpolitik) in so došli šele dosti kasneje, da pri zaščiti okolja ni mogoče prezreti človekovih interesov in interesov gospodarstva (Mitweltpolitik).

Jean Pralong, St. Martin/CH

«Z interesno skupnostjo Biološki ementalški sir in podobnimi projekti je uspelo povečati delež bioproizvodnje v regiji Signau od 6 % na 15 %.»

Barbara Hodel, Urad za gosp. razv. kt. Bern

«Poznamo pa dovzetne obyvne, ki se jih da opozarjati na probleme, tudi xye ni bila vlozwena proxznja za gradbeno dovoljenje, poznamo pa tudi druge obyvne, kjer gradijo kljub ugovorom proti projektom.»

Erika Zepf, WWF Wallis/CH

«Razvoj mest je odloxyilno oblikoval in spremenil alpske regije. Narava in kultura, ekologija in ekonomija trxyijo v alpskih mestih druga ob drugo in ob teh srexyanjih se pokaxwejo navidezna nasprotja.»

Toni Kübler, direktor druxtva »Alpsko mesto leta«, Villach/A

Utrinki ...

Zasedala sta predsedstvo in skupščina delegatov

Letna strokovna konferenca je za CIPRO najboljša priložnost, da se vsakič v drugi državi poglobljeno obravnava določena tema. Poleg tega je dolgo romanje baze CIPRE priložnost, da se uredijo statutarne zadeve in da se začrtajo smernice za politiko CIPRE.

Poleg poročil predsednika in posloводства so udeleženci obravnavali tudi letni račun in proračun. Potem so delegati in člani predsedstva dobili kratek pregled nad stanjem projektov CIPRE: omreže občin, Poročilo o Alpah in polna akademija ter napredovanje Alpske konvencije.

«Domokratično učinkovite» strukture

Na zasedanju so spremenili tudi statut. Mnoge točke so uredili na bolj preprost in pregleden način. Bistvena vsebinska

sprememba je bila – na željo predsednika – zmanjševanje predsednikove vsemoči. Na podlagi starega statuta je predsednik imel mnoga pooblastila v zvezi z odločitvami, ki jih 19-člansko predsedstvo ali 42-članska skupščina delegatov ne moreta sprejemati, ker se ta organa zaradi velikosti sestajata le en- ali dvakrat na leto.

Da predsednik ne bi moral sprejemati vseh nujnih odločitev povsem sam, je Andreas Weissen predlagal, da se oblikuje upravni odbor, ki bi bil sestavljen iz predsednika, obeh podpredsednikov in blagajnika.

Vidimo se naslednje leto...

Organa CIPRE sta sprejela dve resoluciji, besedili sta objavljeni na 6. strani tega informacijskega biltena. Poleg tega so se dogovorili o letni strokovni konferenci 1998 (glej okvir). Naslednje zasedanje predsedstva bo 31. januarja in 1. februarja 1998 v Liechtensteinu.

Vidimo se naslednje leto v sončnem Locarnu ...

CIPRA-Švica bo pod vodstvom Pro Nature organizirala v času od **22. do 24. oktobra 1998 v Locarnu** (Tessin) konferenco na temo «**Energija**».

Zbornik letne strokovne konference CIPRE 1997

Alpe – občine – trajnost

«Trajnostni razvoj» je izraz, ki ga od vrha v Riu leta 1992 v političnih besedilih uporabljajo naravnost inflacionarno; zdaj je videti, da bo postal banalen vsakdanji pojem, ki si ga lahko vsak razlaga po svoje. Kakšna je situacija glede tega v alpskem prostoru?

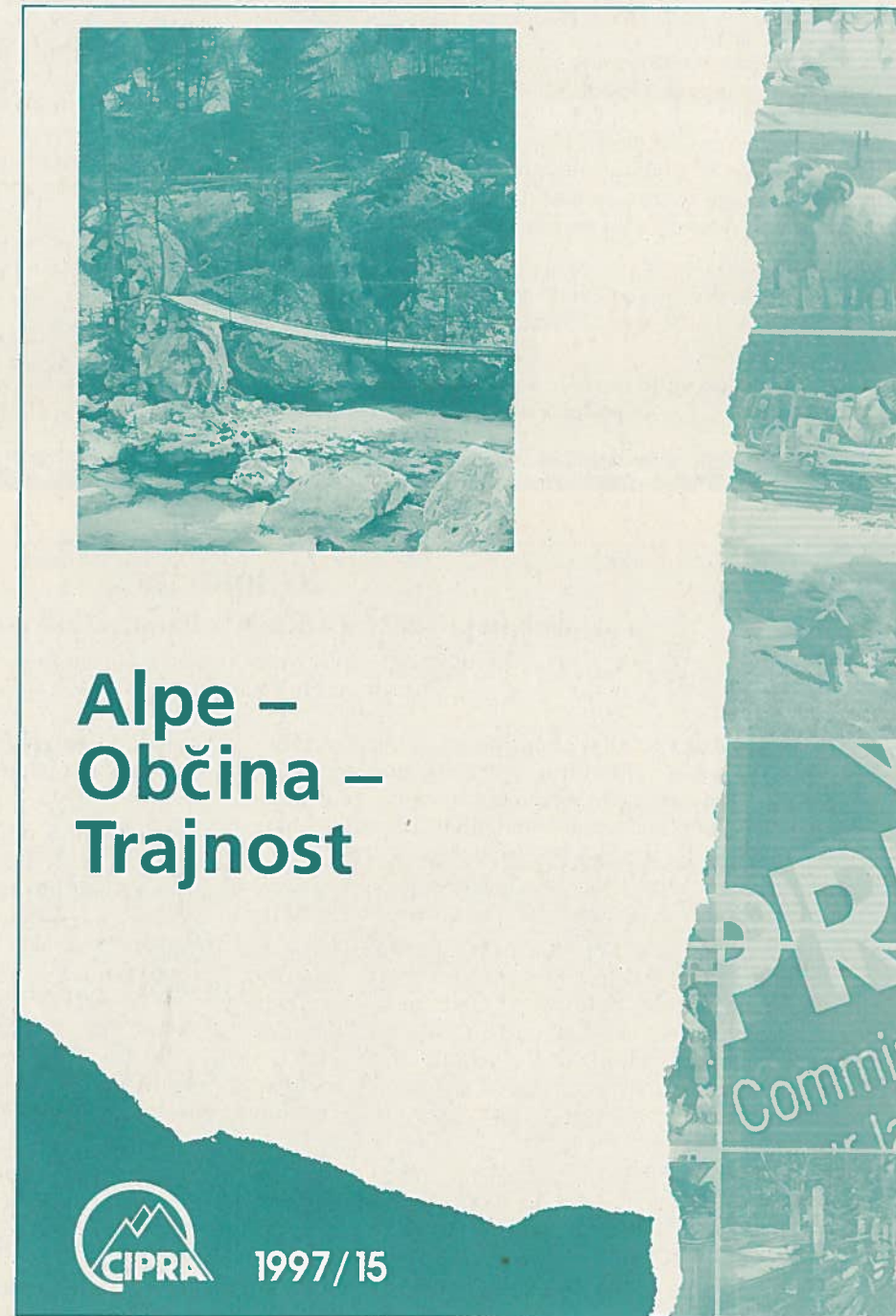
Je trajnost v Alpah kaj več kot prazna fraza, s katero je laže priti do konsenza? Kakšno vlogo imajo in želijo imeti občine? V zborniku letne konference CIPRE 1997, ki je pravkar izšel, odgovarjajo na ta pereča vprašanja tako mednarodni strokovnjaki, na primer geograf Werner Bätzing, kot tudi lokalni akterji, npr. župani alpskih občin. Predstavljeni so tudi konkretni projekti za uresničevanje kot omrežje občin «Povezanost v Alpah».

Zaradi gospodarskih, družbenih in socialnih razlogov je nujno potrebna temeljita preusmeritev v Alpah. Glede tega se strinjajo vsi referenti zborovanja. Ker so sedanji okvirni pogoji tako kompleksni, so tudi predstavljeni predlogi za rešitve tako raznoliki in inovativni. Tako na primer krajinarka Gerda Schneider, profesorica z Univerze za agronomijo na Dunaju, sooči «trajnost – prazno frazo, s katero je laže priti do konsenza,» s konkretnim katalogom pogojev za «dostojno, samostojno, samovoljno, suvereno in konec koncev ljubeče življenje» vseh prebivalcev Alp. Philipp Spapens iz združenja Prijatelji Zemlje – Evropa je predstavil ekološki prostorski koncept, konkretne številke in zahteve, ki se postavljajo trajnostni Evropi. Vlogo modernih komunikacij obravnava sociolog Franz Nahrada. Francoski pedagog in župan Thierry Chomel pa se ukvarja z vlogo političnih sredstev, ki so na voljo za trajnostni razvoj občine.

Tudi konkretnih primerov uresničevanja v praksi v zborniku ne manjka. Predstavljeni so švicarski projekt «Energijsko mesto», ukrepi za omejevanje prometa v dolini Aoste v Italiji in 24 konkretnih občinskih projektov za uresničevanje Alpske konvencije. Slednji se nanašajo na kar 12 različnih tem in pokrivajo vseh sedem alpskih dežel. Tako najdemo primere pohovne oživitve italijanske doline s pomočjo kulturnega centra, slovenske vojašnice, ki so jo preuredili v center za obiskovalce narodnega parka, ter okolju neškodljivo spravilo lesa s pomočjo žičnic v francoskih Alpah. Zadnji del knjige je posvečen omrežju občin «Povezanost v Alpah». Bralci lahko najdejo informacije o ciljih in strukturi projekta kot tudi o konkretnih

izkušnjah posameznih držav. Obravnane so tudi perspektive omrežja in napozneje na tem mestu se bo bralcem posvetilo, kako velik potencial predstavlja delo občin.

Prvi koraki so že narejeni. Zdaj je treba pogumno stopati naprej po začrtani poti. Zbornik CIPRE lahko pri tem pomaga, ne samo z mnogimi dragocenimi informacijami, pomaga predvsem zato, ker pokaže, da trajnostni razvoj ni le želja nekaterih posameznikov, temveč ta cilj zasleduje vedno več ljudi, ki so med seboj vse tesneje povezani.

Zbornik ima 220 strani. Na voljo je v francoskem, italijanskem, nemškem in slovenskem jeziku. Zbornik «Alpe – občina – trajnost» lahko dobite pri CIPRA-International ali pa pri nacionalnih odborih (naslovi so na zadnji strani). Cena 30 CHF.

Resolucija

o splošni prepovedi nočne vožnje za tovornjake v Alpah

sprejeta na skupščini delegatov Mednarodne komisije za varstvo Alp CIPRA
25. septembra 1997 v Bovcu v Sloveniji

Alpska konvencija, podpisana 7. novembra 1991, si je zastavila za cilj «zmanjševanje obremenitve in nevarnosti v prometu čez Alpe in znotraj njih do mere, ki je znosna človeku, živalim, rastlinam in njihovim življenjskim prostorom» (2. člen, 2. odstavek, črka j).

Kljub temu plemenitemu cilju se cestni promet še naprej povečuje, ekološki pogoji in kakovost življenja ob glavnih prometnih oseh pa se hkrati slabšajo.

Svetovna zdravstvena organizacija WHO je določila, da obremenitev s hrupom, ki so ji ljudje izpostavljeni ponoči, ne sme presegati 55 dB (A). Ob tranzitnih oseh pa je ta vrednost skoraj povsod prekoračena. Posebnost terena v alpskih dolinah pa še dodatno podpira razširjanje zvočnih valov. Zaradi tega so praviloma cele naseljene doline in tudi ceste v sosednjih pobočjih preobremenjene s hrupom.

V Švici velja od leta 1934 splošna prepoved nočne vožnje za tovornjake. V Avstriji so uvedli 1. februarja 1996 na bren-

nerski avtocesti nočno cestnino za tovornjake, ki je dvakrat višja od dnevne. Zaradi tega ukrepa se je težki promet na tej relaciji ponoči zmanjšal za 60 – 70%. Kljub pozitivnim učinkom je EU na Evropskem sodišču vložila tožbo proti temu ukrepu.

Zaradi ukrepov, ki sta jih sprejeli Švica in Avstrija, gospodarstvo ni čutilo kakšnih posebnih negativnih posledic. Tako industrija kot transportna panoga sta se lahko brez večjih težav prilagodili tem predpisom. Voznikom tovornjakov pa ti predpisi koristijo tako, da v nočnih urah nimajo utrudljivih voženj.

Na podlagi teh razmišljanj in zavedajoč se, da je to le eden izmed mnogih potrebnih ukrepov, s katerimi naj bi zmanjšali negativne posledice tranzitnega prometa v Alpah, in da bi ta ukrep lahko kratkoročno uresničili in da bi imel neposredne posledice – vsaj ponoči – na življenjske pogoje prebivalstva, prizadetega zaradi težkega prometa,

poziva CIPRA

Evropsko unijo in vlade alpskih držav, naj uvedejo splošno prepoved nočne vožnje za tovornjake v Alpah, in podpira ustrezne dejavnosti državljskih iniciativ in ekoloških organizacij.

Resolucija

o splošni prepovedi turističnih helikopterskih poletov v Alpah

sprejeta na skupščini delegatov Mednarodne komisije za varstvo Alp CIPRA
25. septembra 1997 v Bovcu v Sloveniji

V Alpah, tako kot v gorskih območjih na sploh, povzročajo helikopterski poleti veliko hrupa, kar ima hude posledice za divjad in predstavlja precejšnjo obremenitev za človeka. Zato naj bi helikopterske polete omejili le na najbolj nujne.

Večina helikopterskih poletov služi turističnim namenom: smučanje, hoja v hribe, ribolov, kolesarjenje – vse v povezavi s helikopterskim poletom ...

Nobena druga športna dejavnost ne koristi tako malemu številu ljudi in obremenjuje hkrati tolikšnega števila drugih. Da bi nekaj deset potnikov spravili na višinske cilje, mora cela dolina ure in ure prenašati hrup helikopterjev. Zlasti pozimi so take motnje lahko usodne za divjad. Ko se – ponavadi nepričakovano – pojavi helikopter, se živali poženejo v beg. V paniki pretečejo dolge proge, kar povzroča povišano porabo energije.

Gospodarski pomen helikopterskega turizma pa je minimalen; ponavadi se zaradi te dejavnosti pritožujejo prav turisti.

Turistični helikopterski poleti so v posameznih alpskih deželah in regijah urejeni na različne načine.

V Nemčiji in v Liechtensteinu so praktično prepovedani; v Franciji naj bi bili prav tako prepovedani, vendar pa pogosto prihaja do kršitve prepovedi, ne da bi jim sledile sankcije; v Avstriji sta le dve pristajalni mesti na Predarlberškem, v drugih delih države je helikopterski turizem prepovedan; v Švici, kjer je 43 pristajalnih mest, prevažajo letno do 500.000 potnikov; v Italiji se s helikopterskim turizmom ukvarjajo predvsem v Zahodnih Alpah, v Adamellu in v Dolomitih, le v Avtonomni provinci Trentino velja splošna prepoved. Tudi v Sloveniji so se pred kratkim začeli ukvarjati s helikopterskim turizmom.

Na podlagi teh razmišljanj in prepričani o nujnosti, da se v visoko gorstvo vrne mir,

poziva CIPRA

alpske države in njihove teritorialne skupnosti, naj ukrenejo vse potrebno za uvedbo splošne prepovedi turističnih helikopterskih poletov v celotnem alpskem prostoru.

Omrežje občin «Povezanost v Alpah»

Občine jemljejo usodo omrežja v svoje roke

27. septembra so predstavniki pilotskih občin v okviru letne strokovne konference CIPRE uradno ustanovili omrežje občin «Povezanost v Alpah». Po temeljiti razpravi so soglasno sprejeli statut. Omrežje je tako postalo pravna oseba. Poleg tega so izvolili upravni odbor, predsednik pa je Walter Weiss, župan Naturnsa na Južnem Tirolskem.

«Pilotska» faza je zaključena, zdaj se začne faza «omrežja», v kateri bodo občine prevzele odgovornost. Ta razvoj, ki si ga je CIPRA ob začetku projekta zastavila za cilj, kaže, kako motivirani so odgovorni v občinah. CIPRA je s tem odigrala svojo vlogo nevladne organizacije in dala impulze za začetek omrežja ter občinam predala krmilo v roke.

Ustanovna skupščina

Glavni cilj ustanovne skupščine je bil sprejem statuta. 24 zastopnikov občin je v izredno prijetnem vzdušju temeljito razpravljalo o posameznih točkah predloženega osnutka statuta. Nekatere občine se te seje zaradi drugih obveznosti niso mogle udeležiti, prav gotovo pa bodo v prihodnosti prav tako spadale v krog občin v omrežju.

«Žarišče Alpe» – poletna akademija v Liechtensteinu

Priprave za poletno akademijo v Liechtensteinu že tečejo s polno paro. V prvem informacijskem biltenu v naslednjem letu bomo podrobneje poročali o tem.

je, da z uvajanjem primernih struktur zagotovijo obstoj omrežja tudi v naslednjem tisočletju.

CIPRA in omrežje

CIPRA si je zamislila to omrežje in je v pilotski fazi skupaj z Inštitutom za raziskovanje Alp bila odgovorna za projektni management. Na samem začetku je jasno povedala, da od občin pričakuje, da po pilotski fazi same vzamejo usodo omrežja občin v svoje roke. Pilotske občine so sprejele ta izziv, kar CIPRA pozdravlja.

Za naslednjo fazo je CIPRA uradnim organom omrežja ponudila sodelovanje in ti to ponudbo sedaj preučujejo.

Razširitev omrežja na druge občine

Dinamika, ki jo je bilo čutiti v Bovcu, veliko obeta. Predstavniki občin so se dobro ujeli in njihovo medsebojno razumevanje postaja vedno boljše (po Iglu in Valsu je to že tretje srečanje). Temelji omrežja so položeni.

Če naj bi omrežje uresničilo svoje cilje, ga bo nujno treba še dograditi. Širitev omrežja predstavlja poleg intenziviranja komunikacije med občinami in poglobljanjem dela v njih enega izmed tistih ciljev, ki so si jih občine zastavile za prihodnost. Alpske občine, ki se zanimajo za omrežje, so pristrčno dobrodošle.

Broggi postal direktor WSL-a

Mario F. Broggi, dolgoletni predsednik CIPRE-International je postal direktor Švicarskega raziskovalnega zavoda za gozd, sneg in krajino (Eidgenössische Forschungsanstalt für Wald, Schnee und Landschaft - WSL).

Mario F. Broggi, 53, doktor gozdarskih ved in lastnik eko-biroja v Schaanu (FL) s podružnicama v Zürichu in na Dunaju, je bil od 1983 do 1992 predsednik CIPRE. Po njegovem odstopu je CIPRA še naprej ostala v liechtensteinski poslovalnici, ki jo je uredil Broggi. CIPRA in Broggi sta pri različnih projektih še nadalje plodno sodelovala. Broggi bo vodil ekipo 350 sodelavcev. Njegovo odlično poznavanje področja Alp bo prav gotovo lahko koristno uporabil v WSL-u. CIPRA želi svojemu bivšemu predsedniku veliko uspeha pri novi nalogi!

CIPRA-Avstrija: nov predsednik, nova vodja poslov

Junija 1997 je CIPRA-Avstrija dobila novega predsednika: univ. prof. dr. Friedrich Reimoser je nasledil ministrskega svetnika dipl. ing. Ingvalda Gschwantla, ki se je zaradi številnih mednarodnih obveznosti na področju gozdarstva moral odpovedati funkciji predsednika. Novi predsednik je ekolog divjadi na Raziskovalnem inštitutu za zoologijo in ekologijo divjadi Univerze za veterino na Dunaju in je v letu 1988 v okviru sodelovanja v strokovnem odboru «Gozd-divjad-pašnik» navezal prve stike s CIPRO-Avstrija.

Tudi za vodenje poslov skrbi nova oseba: mag. Jasmine Bachmann je nasledila dr. Christoph Wildburgerja, ki se je hotel ukvarjati najprej s svojim potomstvom in nato z novimi izzivi na področju nevladnih organizacij. Jasmine Bachmann je biologinja iz Južne Tirolske, ki je diplomirala na dunajski

univerzi na Oddelku za ekologijo vegetacije in naravovarstvene razikave.

Nova ekipa bo okrepila sodelovanje z organizacijami, ki so članice CIPRE-Avstrija, in še naprej nudila platformo, kjer se bo razpravljalo o aktualnih vprašanih alpskega loka.

Raiffeisenova pospeševalna nagrada na Naravnem forumu Weissensee 1988

Na Naravnem forumu Weissensee bo leta 1998 petič podeljena Raiffeisenova pospeševalna nagrada. Nagradili bodo izjemen projekt, ki je že v fazi realizacije, s področja

sodelovanja turizma in kmetijstva: oblikovanje in doživljanje krajine.

Projekte bodo med drugim ocenjevali po njihovem celotnem konceptu, po vplivih na okolje, stopnji inovativnosti, dosednji realizaciji in vključevanjem udeležencev.

Gradivo in informacije lahko prejmete pri: Naturforum Weissensee, A-9762 Weissensee, tel. 0043 / 4713 / 2220-0, fax: -44.

9. zasedanje Stalnega odbora

Skoraj nobenih napredkov pri Alpski konvenciji

Od 8. do 10. oktobra 1997 je v Ljubljani zasedal Stalni odbor Alpske konference. Rezultati zasedanja so izredno skopi: zdi se, da bo alpski proces po malem zaspal.

AW. Pri protokolih «Promet» in «Energija» ni bilo nikakršnih napredkov. Pri protokolu «Varstvo tal» se še naprej bistveno razhajajo pogledi Francije in drugih podpisnic glede turističnih infrastruktur. Na četrti Alpski konferenci maj 1998 se bodo morali odločiti ministri za okolje za eno od obeh verzij. Na splošno pa je v protokolu o varstvu tal preveč neobvezujočih formulacij. Tako cilj krovne konvencije ni uresničen, čeprav je v protokolu nekaj pozitivnih pristopov, tudi na področju kvantitativnega varstva tal.

Prvih pet protokolov naj bi še pred koncem novembra 1997 jezikovno prečistili. To dejstvo pa kljub vsemu ne zbuja pravega veselja, saj so od podpisa treh protokolov v Chamberyju decembra 1994 minila cela tri leta. Da se takšno mečkanje v prihodnje ne bi več ponovilo, je Stalni odbor sklenil, da bo Alpski konferenci odslej predložil le prečiščena besedila protokolov.

Center za opazovanje Alp in informiranje (ABIS) je začel delati in bi rad

pripravil atraktivno prezentacijo za Alpsko konferenco v maju. Stalni odbor pa bi moral kmalu odločiti, kateri podatki naj bi se sploh zbirali. Za uspešno delo nacionalnih informacijskih centrov in ABIS-a so še potrebne politične smernice.

Ustanovitev Stalnega sekretariata ostaja slejkoprej sporna. Nemška delegacija je celo zahtevala, da se ta tema črta z dnevnega reda Alpske konference.

Alpska konvencija pa najbolj nujno potrebuje močan profesionalni impulz, da bo premagala resne pomanjkljivosti pri organizaciji in komunikaciji.

Kdaj bosta ratificirali Italija in Švica?

Na 9. zasedanju Stalnega odbora sta zamudnici Italija in Švica napovedali, da bosta krovno konvencijo ratificirali še v prvi polovici leta 1998.

AW. V Italiji v tem trenutku preverja parlamentarni odbor možnosti za močnejše vključevanje regij v izvajanje Alpske konvencije. Razdelitev pristojnosti je namreč pomembna prvina italijanskega zakona o ratifikaciji.

V Švici je vlada že sprejela sklep o ratifikaciji. Vendar se zdi, da bo nastala nadaljnja zamuda, saj naj bi po želji parlamentarne komisije za varstvo

okolja Alpsko konvencijo ratificirali šele po zaključeni reviziji zakona o prostorskem naccrtovanju.

Člani vlade, ki prihajajo iz gorskih kantonov in ki so prej gledali skeptično na Alpsko konvencijo, so kritizirali povezovanje obeh dokumentov, češ da gre za nesprejemljivo taktiziranje, in so zahtevali, da Švica nemudoma ratificira Alpsko konvencijo.

Omrežje Natura 2000 v Franciji: začenjajo z Alpami

Francija zamuja pri uresničevanju direktive Evropske unije o habitatu. V skladu z besedilom, sprejetim leta 1992, mora vsaka država opredeliti omrežje območij, kjer je izjemno veliko občutljivih rastlinskih in živalskih vrst. Cilj je oblikovanje omrežja varstvenih območij «Natura 2000». Nova francoska ministrica za okolje Dominique Voynet poskuša nadoknaditi zamudo.

Leta 1996 je francoska vlada zaradi notranjepolitičnih razlogov, zaradi odpora kmetovalcev, lovcev in gozdarjev zamrznila postopek uresničevanja direktive o habitatu. Njen cilj je, da naj bi varstvena območja predstavljala 15% državnega ozemlja. Naslednja vlada je sestavila nov seznam, po katerem naj bi te površine predstavljale le 2,5% ozemlja. Seveda Evropska komisija s tem ni mogla biti zadovoljna.

Pravni ukrepi proti Franciji in Nemčiji
Med vsemi državami Alpske konvencije sta Francija in Nemčija pri

uresničevanju direktive o habitatu naredili najmanj. Bruselj je napovedal, da bi se utegnili v začetku leta 1998 obrniti na sodišče v Luxemburgu, če ne bosta sprejeli nobenih ukrepov.

Prvi seznam 74 območij v Franciji

Odkar je Dominique Voynet postala ministrica za okolje, si ministrstvo močno prizadeva, da bi nadoknadilo zamudo. V sredini oktobra je Bruslju predložilo prvi seznam v oceno. Vseh 74 predlaganih območij se nahaja izključno na alpskih tleh.

Sistem posebnih varstvenih območij

Vsaka država članica Evropske unije bi doslej že morala posredovati EU svoj seznam območij.

Bruselj mora nato sprožiti postopek za določitev območij, ki so posebno zanimiva za EU.

Države članice morajo ta območja opredeliti kot posebna varstvena območja (PVO).

Zdi se, da so v Franciji Alpe v prvem planu. S tem dejanjem je ministrstvo za okolje dalo zanimiv signal.

Upajmo, da so francoske oblasti zagnale tudi druge strukturne, ekološke in socioekonomske probleme v francoskih Alpah (zlasti v južnem delu) in da se bodo odločile, da bodo v prihodnje delale bolj učinkovito.

Avstrija: komunikacijski program Alpske konvencije

Že deset let se Alpske konvencije drži očitek, da gre za nekaj neotipljivega, namenjenega redkim strokovnjakom in državnim uradnikom - kar ni povsem neutemeljeno. CIPRA - Avstrija se bori proti temu.

CIPRA-Avstrija je s svojimi društvi stalno skrbela za informiranje prebivalstva in je ustanovila «Urad Alpske konvencije», kjer so informacije stalno na voljo. S tem CIPRA bistveno prispeva k večji «otipljivosti» Alpske konvencije.

Informiranje je eno, napredek pa drugo. Uresničevanje Konvencije in njenih protokolov je v Avstriji močno

otežkočeno, ker dogovora pri protokolih o prometu in o energiji še vedno ni. Če na teh občutljivih področjih ne bo spodobnih dogovorov, bo politična teža Alpske konvencije v vsakodnevem življenju, zlasti v občinah in regijah, precej neznamenita.

Zato so toliko bolj dobrodošli prispevki, ki pomagajo premostiti ovire na področju prometa in energije, ne da bi

žrtvovali nujno potrebnih vsebin. Te je treba zato poiskati skupaj z društvi in raznimi iniciativami, ki so gonilna sila Alpske konvencije, in jih posredovati nosilcem odločanja na lokalni in regionalni ravni.

Združenju CIPRA-Avstrija je Zvezno ministrstvo za okolje, mladino in družino v letu 1997 omogočilo pripravo ustreznega programa za motiviranje in komunikacijo.

S političnim svetovanjem, razpravami o aktualnih vprašanih, seminarji za multiplikatorje in izdajanjem rednih okrožnic o Alpski konvenciji lahko konstruktivno prispevajo k temu, da razkorak med dolgimi, mučnimi pogajanja na eni strani in perečimi problemi v regijah na drugi strani ne bo usodna preiškušnja za Alpsko konvencijo.

Reinhard Gschöpf, CIPRA-Avstrija

Gorske poti in njihovo označevanje v Evropi

BABILONSKA ZMEŠNJAVA PRI OZNAČEVANJU? NE, HVALA!

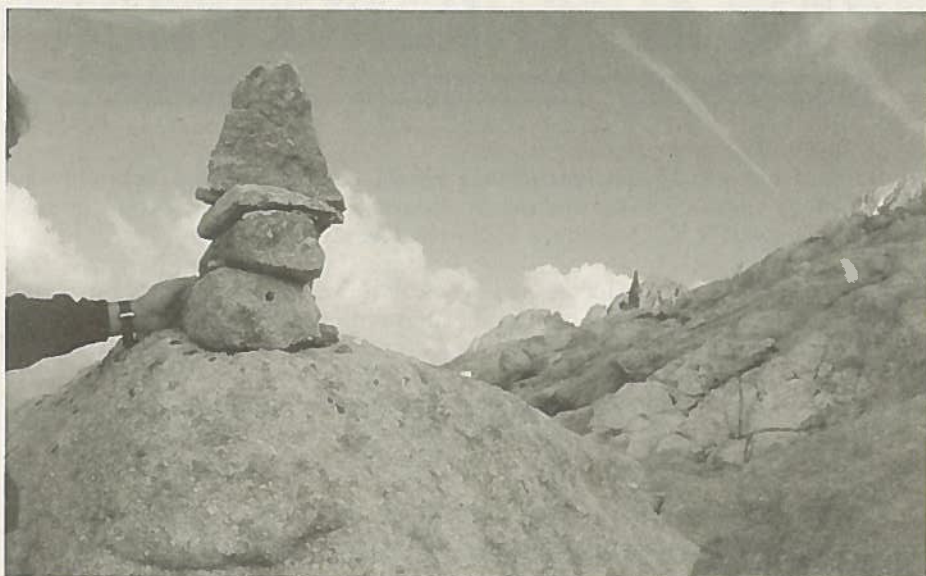
Za razliko od cestnih oznak, ki so enake po vsem svetu, je označevanje gorskih poti precej različno od države do države, včasih celo v posamezni državi od regije do regije. Kdor hodi po evropskih gorskih poteh dobro ve, kako težko se znajde v džungli različnih tabel, znakov, oblik in barv, ki služijo za njihovo označevanje.

V številnih primerih sploh ni lokalnih ali državnih predpisov o tem «kako», «koliko» in «kaj» bi označevali. Posledica: babilonska zmešnjava. Ta kompleksna problematika je bila na dnevnem redu zadnjega Filmskega festivala o gorah, ki je potekal v Trentu in je eno najpomembnejših mednarodnih alpinističnih srečanj. Novost tokratnega sestanka je v tem, da so se predstavniki glavnih evropskih alpskih klubov in združenj vendarle, po desetletjih ponosne samozadostnosti, pred nekaj meseci začeli sestajati in iskati konkretne možnosti za izvedbo ideje «Evropa gorskih poti», kjer bi se izkazalo, če obstajajo pogoji za poenotenje vseh gorskih oznak na kontinentu. Zakaj naj bi jih pa poenotili? Kakšne so prednosti? Predvsem zaradi «spoštovanja» narave in kulture v posameznih okoljih: racionalizacija in red pri označevanju pomenita ustrezne odločitve in ustrezne kriterije. Učinkovito označevanje pomeni tudi manj škode za okolje, ker se poveča število možnih izletniških ciljev in s tem tudi dotok obiskovalcev. Precej označenih gorskih poti je opuščeni zaradi «okoljevarstvenih vzrokov». Problematično je tudi vprašanje varnosti: v gorah je vse več nesreč, število obiskovalcev tudi narašča, vse to pa nujno nalaga večje odgovornosti alpskim klubom, združenjem pohodnikov in lokalnim dejavnikom. S turističnega vidika pa organiziran in pregleden plan oznak neke gorske skupine ali doline samo še poveča privlačnost ter dopolni turistično stori-

tev in dodatno ovrednoti določeno ozemlje. Če se oznake nanašajo na visokogorske in dolge poti, lahko krajša gorska pot predstavlja pravo «turistično infrastrukturo», ki je manj škodljiva za okolje. Poglejmo sedaj problem barv v oznakah – morda je po tehnični plati res zadnji po vrsti, vendar pa je najbrž prvi z vidika usklajevanja v Evropi, kjer imajo določeno vlogo tudi zgodovinski in psihološki vidiki posamezne države. Omejim se le na ugotovitve, da močno prevladuje belo-rdeča kombinacija, ki jo najdemo v francoskih oznakah GR (Grandes Randonnees – Veliki pohodniki), na švicarskih alpskih poteh, v Nemčiji in v Avstriji na poteh, ki jih označujeta Dav (Deutscher Alpenverein – Nemška planinska sveža) in Oeav (Osterreichischer Alpenverein – Avstrijska planinska sveža), v Sloveniji so v obliki rdečega kroga z belo piko v sredini, enaki barvi veljata za evropske poti, ki jih označuje Fee (Federazione Europea per l' Escursionismo – Evropska federacija za pohodništvo), v Italiji je tako s celotno mrežo poti Cai (Commissione centrale per l' escursionismo – Glavna komisija za izletništvo) ter v Gornjem Poadižju (Sudtiro) za poti z oznakami Cai in Avs (Alpenverein Sudtiro – Južnotirolska planinska sveža).

Pod vse večjim pritiskom naraščajočega pohodništva smo znotraj Cai sprejeli poenoteno označevanje za celotno

Nacionalni standard, ki ga je CAI sprejel za označevanje gorskih poti

Pripravili smo ga tako, da je predvsem izredno uporaben, predstavlja povzetek raznih rešitev, ki so v rabi v Italiji in Evropi, upoštevali pa smo tudi desetletne izkušnje na tem področju. Osnovni kriteriji za standard Cai so bili preprostost, modularnost sistema in čimmanj škode za okolje. Za izdelavo smerokazov se lahko uporabljajo recikliran les, jeklo, aluminij ali plastika. Označevalna zastavica pa je rdečebel-rdeče barve, ne glede na kakšne vrste poti se nanaša.

državo, ki so ga že prevzeli številni nacionalni in regionalni parki, gorske skupnosti ter lokalni dejavniki. Pod okriljem kluba Club arc alpin nameravamo ustanoviti skupno delovno telo, ki bi koordiniralo delo v zvezi s problematiko označevanja gorskih poti, pomagal pa bi mu forum pravnikov, ki bo po strokovni plati preveril vse strokovno-pravne možnosti za sprejem skupnega standarda. Pot je sicer strma, smo se pa vendarle podali nanjo.

Pripravil Pier Giorgio Oliveti, Predsednik Osrednje komisije za pohodništvo pri Italijanski planinski zvezi.

Za dodatne informacije: CAI/Commissione centrale per l' escursionismo, v. E.F. Pimentel, 7 I-20121, Milano (MI), tel.: 0039 +2/26141378, faks: 26141395.

Regionalni naravni parki: lokalni akterji kot nosilci odločitev

Muzej na prostem, narava pod steklenim zvonom, indijanski rezervat – pojem «park» zbuja celo vrsto asociacij, ki so pogosto negativne. Če pogledamo v Francijo in Italijo, pa vidimo, da taka varstvena območja lahko tako človeku kot naravi ponudijo marsikaj koristnega.

V Franciji so leta 1967 ustanovili regionalne naravne parke kot protiutež narodnim parkom, katerih glavna naloga je varovanje. Regionalni naravni parki pa predstavljajo bolj fleksibilno sredstvo, bolje prilagojeno in tudi v relativno gosto naseljenih območjih primerno za ohranjanje naravne in kulturne dediščine in za oddih. Šest regionalnih naravnih parkov v francoskih Alpah predstavlja nekaj enkratnega v alpskem loku in pogosto jih jemljejo kot zgled za celotno urejanje prostora. Združujejo ekološke in ekonomske cilje in nakazujejo celostne rešitve za usklajevanje varovanja in razvoja.

Umrli častni član dr. Fossel

6. novembra je v 85. letu življenja v Grazu umrl dvorni svetnik dr. Curt Fossel, častni član CIPRE-International in častni predsednik CIPRE-Avstrija. Curt Fossel je bil od 1976 do 1983 predsednik CIPRE-International. Konec septembra se je še udeležil skupščine delegatov in letne strokovne konference CIPRE v Bovcu. Pred natanko 20 leti je Curt Fossel organiziral letno strokovno konferenco CIPRE prav tako v Bovcu. Tam je sedanjemu poslovodstvu CIPRE izročil gradivo s tedanje konference.

Svojem dvornega svetnika Fossela, ki se ga bomo spominjali s hvaležnostjo, izreka CIPRA svoje iskreno sožalje.

Ekološki in ekonomski cilji so opredeljeni v listini, ki so jo izdelali lokalni in regionalni akterji. V njej so posebej obravnavane naslednje točke:

- varovanje naravne in kulturne dediščine
- socialni in gospodarski razvoj
- sprejem, oskrba in senzibiliziranje obiskovalcev
- modelni projekti in raziskovalni programi.

Regije so dale pobudo za sprejetje te listine in so jo tudi oblikovale skupaj s prizadetimi teritorialnimi skupnostmi. Poleg tega so izdelali tudi večletni akcijski načrt. Status regionalnega parka velja deset let, nato se lahko podaljša za enaka obdobja. Upravni organ, največkrat gre za sosvet predstavnikov lokalnih in regionalnih upravnih organov in interesnih zastopstev, skrbi za nemoteno delovanje parka, nadzoruje spoštovanje listine, predlaga spremembe za podaljšanje statusa in zagotavlja zadostno število dejavnosti. Za financiranje skrbijo skupnosti, ki tvorijo regionalni naravni park. Stroški uprave so kriti iz davkov. 90% financiranja pogosto prevzamejo departmaji, mesta in regije, tudi ministrstvo za okolje vsako leto finančno podpre park. Investicije so postopne, odvisne od tipa projekta. Pravni status listine je še vedno sporen. Zaradi pogodbenega značaja listine, ki ne predvideva nobenih sankcij, včasih nastopijo težave, zlasti ko so v igri različni interesi. Po drugi strani je listina, ki so jo izdelali vsi skupaj, dobro vodilo za vse akterje.

Lahko torej ugotovimo, da je bilanca stanja na področju oskrbe obiskoval-

cev, turizma, oddiha in kulture vsekakor pozitivna. Samo področje varstva narave ne dosega tako pozitivnih rezultatov.

V Italiji so naravni in regionalni parki namenjeni predvsem varstvu narave, razvojni koncepti in koncepti za oddih so v drugem planu. Te miniaturne narodne parke najdemo pogosto v italijanskih Alpah.

Na nacionalni ravni je krovni zakon o varstvenih območjih iz leta 1991 opredelil naravni park kot homogen sistem, ki ga zaznamujejo naravne krajine, krajinske in kulturne vrednote ter kulturno izročilo lokalnega prebivalstva. Osnovno načelo je sodelovanje domačinov pri organizaciji in upravi naravnega parka, pri čemer se je treba prilagajati različnim okvirnim pogojem v posameznih regijah.

Parki so očitno, kljub različnim izhodiščnim situacijam, zelo uspešni zlasti v Piemontu, ki velja zaradi regionalnega koordinacijskega urada za nabolje organizirano regijo. Na vsak način si vsi prizadevajo, da bi bile akcije za ohranitev okolja karseda učinkovite in da bi okrepili sistem s širitvijo varstvenih območij, zmanjševanjem birokracije, namensko porabo sredstev, izmenjavo osebja in optimalno porazdelitvijo sredstev, ki jih dajejo država, regija, provinca in občine.

Ta oblika urejanja prostora predstavlja stalen izziv. Njen pogodbeni značaj je tudi lahko idealen okvir za razvoj lokalnih iniciativ. Lahko postane tudi špekulantsko sredstvo, ki odstopa od svojega prvotnega cilja. In tu igrajo teritorialne skupnosti odločilno vlogo.

Schauplatz Alpen. Gratwanderung in eine europäische Zukunft.

(Prizorišče Alpe. Po grebenih v evropsko prihodnost)

V svojem najnovejšem delu dajeta Dominik Siegrist in Peter Glauser obsežen pregled nad aktualno situacijo v Alpah. Obravnavata najrazličnejša, pogosto tesno med seboj prepletena področja: gospodarstvo in delovna mesta, gorsko politiko, turizem, kmetijstvo, promet, energijo, spremembe podnebja in krajin v današnjem času.

Splošna razmišljanja o situaciji v Alpah v času globalizacije in evropskega združevanja ponazorita avtorja s konkretnimi primeri, kot so avtocestni projekt skozi Mercantour v južni Franciji, spreminjanje krajine na Tirolskem med 1800 in 1955 ali ozonska luknja nad Alpami. Razlage pa pospremita z informativnimi in zanimivimi slikami.

Avtorja v svoji knjigi pokažeta, kako občutljiv je alpski prostor. Zaradi nakananih gospodarskih, političnih, ekoloških in socialnih izzivov formulirata tudi zahtevo po zglednem trajnostnem razvoju v Alpah. Hkrati pa ponujata opremo za hojo po grebenih, ki nas čaka zaradi tega.

Peter Glauser, Dominik Siegrist; 205 str., 1997, Ed. Rotpunktverlag, ISBN 3-85869-133-X, Postfach 397, CH-8026 Zürich, nemščina, CHF 43.

Good Practice Guide – oskrba varstvenih območij v Avstriji

Varstvenih območij je v alpskem prostoru veliko. Oskrbovana varstvena območja pa so še vedno redkost. Kdor hoče zvedeti, čemu varstveno območje sploh služi in kako je mogoče doseči cilje varovanja, to lahko prebere v priročniku Good Practice Guide Avstrijskega planinskega društva. Tu so na pregleden način predstavljene različne kategorije varstvenih območij in podrobno opisane dosedanje izkušnje in uspehi oskrbe posameznih območij. Dodana so vedno tudi priporočila za podobna varstvena območja.

Privlačna in informativna brošura ni zanimiva le za Avstrijce, temveč vsebuje mnoge dragocene informacije za vsako-

gar iz drugih alpskih dežel, ki se zanima za varstvena območja.

Günther Jaritz, zbirka: Fachbeiträge des Österreichischen Alpenvereines (OeAV), Alpine Raumordnung Nr. 13, 64 str., Innsbruck 1997; brezplačno, na voljo pri OeAV, Postfach 318, A-6010 Innsbruck.

Feste im Alpenraum (Praznovanja v alpskem prostoru)

Leta 1996 je približno 90 novinarjev in fotografov potovalo po Švici, Avstriji, Nemčiji, Franciji, Italiji, Sloveniji in Liechtensteinu, da bi dokumentirali raznolika praznovanja v alpskem loku. Posneli so 350 slik ekskluzivno za to knjigo. Besedila zavestno niso suhoparne razprave o šegah in navadah v Alpah, temveč živopisne reportaže. Avtorji poročajo, kaj so videli, in dajo besedo tudi domačinom. Kratka besedila opisujejo zanimivosti s praznovanja ali kraja dogajanja, včasih tudi kak recept, ki spada k

prazniku. Ob koncu besedila je vedno tudi okvirček z informacijami, nasveti in naslovi.

Ta knjiga o praznovanjih, pa naj gre za tradicionalna ali sodobna, je pomemben signal. Tu ne poročajo o celem alpskem prostoru, temveč za celotni alpski prostor: v francoski, italijanski in nemški izdaji.

Migros-Presse, Zürich 1997, 359 str., na voljo v angleškem, francoskem, italijanskem in nemškem jeziku, ISBN 3-9521210-0-2

Poročilo o Alpah

Prvi zvezek Poročila o Alpah, ki ga izdaja CIPRA s pomočjo velikodušne podpore Sklada Petra Kaiserja iz Vaduza, bo izšel spomladi leta 1998 v štirih jezikih. Obsegal bo približno 400 strani in ne bo izšel v obliki žepne knjige, kot je bilo prvotno načrtovano, temveč v večjem formatu. Vse štiri založbe so se namreč strinjale, da format žepne knjige ne bi ustrezal pomenu dela.

V prvem informacijskem biltenu CIPRE v novem letu bomo obširno poročali o tem.

Adressberechtigungen nach A1, Nr. 552 meldein.		Zutreffendes durchkreuzen – Marquer ce qui convient	
Porre una crocetta secondo il caso			
Wegweiser: Nachschilderung abgehehen A démarquage Défilé de réexpedition expiré Traslocato: Termine di rispedizione scadute	Lin: ungetriggert insuffisante Indirizzo insufficiente	Nicht abgeholt Incennu Sceno- scuito	Anstehen Ekezeit Reusé Respiro

Impressum

Obvestila CIPRE – izhajajo 4krat letno – Redakcija: Andreas Götz, Michel Revaz, CIPRA-International – Avtorji: Emanuelle Brancaz, Andreas Götz, Reinhard Gschöpf, Pier Giorgio Olivetti, Michel Revaz, Andreas Weissen, Renate Zauner – Foto: Emanuelle Brancaz, Aleš Fon, Pier Giorgio Olivetti – Prevodi: Emanuelle Brancaz, Lea Caharija, Sophie Clerc, Abdelaziz Gouali, Carlo Gubbetti, Zdenka Hafner-Čelan, Michel Revaz, Renate Zauner – Ponatis zaželen z navedbo vira – Natisnjeno na reciklrani papir – Nemška, francoska, italijanska in slovenska izdaja – Celotna naklada: 11.500 – Oblikovanje: Silvia Ruppen, Atelje Jäger, Vaduz/Liechtenstein – Tisk: Gutenberg AG, Schaan/Liechtenstein

CIPRA-International, Im Bretscha 22, FL-9494 Schaan

Tel.: 0041-75-237 40 30, Fax: 0041-75-237 40 31, e-mail: cipra@cipra.LOL.li

CIPRA-Österreich, c/o ÖGNUM Umwelt Dachverband, Alserstrasse 21/1/5, A-1080 Wien

Tel.: 0043-1-40 113-0, Fax: 0043-1-40 113-50,

e-mail: Umwelt Dachverband@oegnu.or.at (subject: CIPRA)

CIPRA-Deutschland, Waltherstrasse 29, D-80337 München,

Tel.: 0049-89 54 42 78 50, Fax: 0049-89 54 42 78 99

CIPRA-France, c/o CICM, Les Gandy, F-73670 Entremont-le-Vieux

Tel.: 0033-479 65 87 27, Fax.: 0033-479 65 87 27, e-mail: cicm@wanadoo.fr

CIPRA-Italia, c/o Pro Natura Torino, via Pastrengo 20, I-10128 Torino

Tel.: 0039-11-54 86 26, Fax: 0039-11-534 120, e-mail: pronto@arpro.net.it

CIPRA-Liechtenstein, c/o LGU, Im Bretscha 22, FL-9494 Schaan

Tel.: 0041-75-232 52 62, Fax: 0041-75 237 40 31, e-mail: lgu@lgu.LOL.li

CIPRA-Schweiz, c/o Pro Natura, Postfach, CH-4020 Basel

Tel.: 0041-61 317 92 30 u. 61 317 92 42, Fax: 0041-612 317 92 66, e-mail: mailbox@pronatura.ch

CIPRA-Slovenija, c/o Triglavski narodni park, Kidričeva 2, SLO-4260 Bled,

Tel.: 00386-64 74 11 88, Fax: 00386-64 774 08

Regionalni odbor:

CIPRA-Südtirol, c/o Dachv. f. Natur- u. Umweltschutz, Korhpl. 10, I-39100 Bozen,

Tel.: 0039-471 97 37 00, Fax: 0039-471 97 67 55